

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 628
van **LORIN PARYS**
datum: 9 juli 2018

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Gemeenschapsinstellingen - Opnameplicht

Gemeenschapsinstellingen hebben in tegenstelling tot privé-jeugd- en kinderpsychiatrie opnameplicht. Daarover werd al heel wat gedebatteerd in het Vlaams Parlement. De beslissing tot opname kan alleen verlopen via een jeugdrechter.

In een interview met jeugdrechter Denoyelle in het weekblad Knack van 4 juli 2018 staat te lezen dat jeugdrechters wel eens telefoon krijgen uit Everberg 'om te zeggen dat ze iets in de beschikking lazen dat niet zou kloppen en dat ze daarom de betrokken jongeren niet willen opnemen'. Een opmerkelijke vaststelling omdat op die manier de opnameplicht ondergraven wordt en de autoriteit van een jeugdrechter en zijn vonnis in twijfel wordt getrokken.

1. Over wat voor soort beschikkingen die niet zouden kloppen, gaat het? Heeft de minister daar voorbeelden van?
2. Hoe verhoudt de weigering tot opname van een gemeenschapsinstelling zich tot de opnameplicht?
3. Wat kan de minister doen om dit soort situaties de wereld uit te helpen?

JO VANDEURZEN

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 628 van 9 juli 2018

van **LORIN PARYS**

Ik heb geen weet van een dergelijke situatie. Als het al zo zou zijn dat bepaalde passages in beschikkingen niet kloppen, dan kan dit inderdaad geen reden zijn voor de gemeenschapsinstellingen om een jongere niet op te nemen.

Destijds werd het Centraal Aanmeldpunt (CAP) in het leven geroepen om de toegang tot de gemeenschapsinstellingen te stroomlijnen en te objectiveren. Het CAP werkt aan de hand van vastgelegde regels en neemt zelf geen inhoudelijke, laat staan juridische beslissingen. Ook vandaag blijft deze werkwijze onverkort van kracht.